

La Moixiganga, un ball que dona testimoni

Per GloriaA el dc., 10/02/2021 - 11:38

És molt probable que després de llegir la paraula moixiganga, el primer que us ha vingut al cap hagi estat, comèdia o poca-soltada i que us hàgiu preguntat que pot tenir a veure una moixiganga amb aquest espai de testimoniatge i de compromís.

Com sabeu a la vida d'una parròquia hi ha tota mena d'activitats i d'actuacions, que més o menys directament estan arrelades en una vivència de la fe, malgrat que algunes d'elles se les pot considerar que estan a la frontera, es a dir en aquells espais on la vivència de la fe es dilueix o es barreja i conflueix amb activitats de caire lúdic, cultural o de religiositat popular. Aquest espais, però, sovint han estat menystinguts o poc valorats com a llocs de vivència o de transmissió de l'amor de Déu en nosaltres, la moixiganga, tal vegada es podria considerar com una activitat de frontera dins d'una parròquia.

Arribats a aquest punt, però, ja ens devem estar preguntant. Què és exactament la moixiganga?

[La Moixiganga de la Geltrú](#) és un ball popular que participa dels cercaviles de Festa Major o del Corpus, tot ballant i representant pels carrers els misteris de la passió de Crist: l'oració a l'hort, l'Ecce Homo, el Natzarè, la Verònica, el clavament, el calvari, el davallament, la pietat, la soledat de Maria, l'enterrament i la resurrecció. El seu origen es pot fixar en la Contrareforma, tot i que posteriorment es va perdre i no va ser fins l'any 1992, que a la Geltrú un grup de joves el va recuperar. Des d'aleshores la moixiganga ha participat en la major part dels cercaviles que es fan a la vila i és un ball integrant del seguici del Vot del Poble a la Festa Major de la Mare de Déu de les Neus a Vilanova i la Geltrú.

Des de la seva recuperació un total de 25 joves, (i menys joves), nois i noies d'entre els 13 i els 40 anys, formen part del ball i es van renovant any rere any. D'entre els balladors n'hi ha que estan vinculats a la parròquia i d'altres són amics d'algun ballador, n'hi ha que tenen un ferm sentiment religiós i d'altres que tan sols un respecte pel que estan representant. No obstant això, tots els balladors que hi ha passat en algun moment o altre han hagut de fer un procés d'introspecció per tal de posar-se en el paper del que estran representant per fer-lo amb la dignitat i la seriositat que requereix. I això, per a una jove adolescent en un espai de festa i diversió, enmig d'altres joves que coneix de l'escola o de l'esport, requereix que es respongui i sàpiga respondre un seguit de preguntes sobre el que està fent i sobre el que representa, li demana un posicionament que mots cops va més enllà del que ha d'assumir quan va a la catequesi o participa en un grup d'espiritualitat de la parròquia on tot es fa entre quatre parets i amb gent que pensa i creu el mateix que ell.

Com s'ha pogut constatar en aquest espai, el testimoni de la nostra fe el podem donar de moltes maneres diferents: en activitats d'ajut social, fent companyia als que estan sols, ensenyant als qui ho necessiten, pregant per als que estan en la foscor o be ballant i fent present a Jesucrist en els moments de festa i alegria populars.